

Kitab Daniel - Nomor Tilu Puluh Opat

Muka Naon Kitab Daniel: Hiji Lalampahan Nubuat ngalangkungan Sajarah Bumi jeung Pangadilan Allah

Jeff Pippenger

2023-12-29

Genep bab kahiji tina kitab Daniel ngagambarkeun sajarah sato bumi dina Wahyu tilu welas. Amérika Sarikat (sato bumi) mimiti jadi karajaan kagenep dina nubuat Alkitab dina taun 1798, nalika kapausan (sato laut dina Wahyu tilu welas) narima tatu maot sacara nubuat, sarta mungkas pamaréntahanana minangka karajaan kalima dina nubuat Alkitab.

Sajarah sato galak bumi téh nya éta sajarah béwara ngeunaan caketna panghukuman Allah. Dina awal sajarah sato galak bumi, panghukuman panalungtikan Allah mimiti lumangsung, sarta dina panungtungan sato galak bumi panghukuman palaksanaan Allah mimiti lumangsung. Béwara ngeunaan caketna panghukuman panalungtikan Allah, dina awalna, dilambangkeun ku amanat malaikat kahiji dina Wahyu pasal opat belas, anu sumping dina “waktu ahir” taun 1798. Béwara ngeunaan caketna panghukuman palaksanaan Allah, dina panungtungna, dilambangkeun minangka amanat tilu malaikat dina Wahyu pasal opat belas, anu sumping dina “waktu ahir” taun 1989.

Dina unggal “waktu tungtung” hiji bagian tina kitab Daniel dibuka segelna. Dina sajarah awal sato galak bumi, dina taun 1798, pasal tujuh, dalapan, jeung salapan dina kitab Daniel dibuka segelna. Pasal-pasal éta digambarkeun minangka tetenjoan Walungan Ulai. Dina sajarah panungtungan sato galak bumi, dina taun 1989, pasal sapuluh, sabelas, jeung dua belas dina kitab Daniel dibuka segelna. Pasal-pasal éta digambarkeun minangka tetenjoan Walungan Hiddekel. Iraha waé kitab Daniel dibuka segelna, aya hiji prosés panggujian tilu léngkah anu ditimpakeun ka generasi anu harita keur hirup.

Sarta anjeunna ngandika, “Maneh sing indit, Daniel; sabab ieu pangandika geus dikonci jeung disegel nepi ka waktu ahir. Loba anu bakal dipupusihan, dijadikeun bodas, sarta diuji; tapi anu jahat mah bakal tetep ngalakonan kajahatan; sarta moal aya saurang ogé tina anu jahat anu bakal ngarti; tapi anu wijaksana bakal ngarti.” Daniel 12:9, 10.

Prosés pangujian tilu léngkah téh dumasar kana struktur kecap Ibrani anu ditarjamahkeun minangka “bebeneran,” anu dijieun ku ngahijikeun hurup kahiji, katilu welas, jeung panungtung tina alfabét Ibrani. Kecap Ibrani éta ngalambangkeun sarta ngandung kakawasaan ciptaan Allah. Sakabéh bebeneran nubuat disusun dina dasar kecap éta, kitu deui prosés pangujian tilu léngkah dina Daniel pasal dua welas. Kecap éta lain ngan ukur ngalambangkeun kakawasaan ciptaan Allah, tapi ogé Yesus Kristus, anu téh Mantenna Bebeneran, sarta anu ogé Nu Awal jeung Nu Panungtung, sakumaha dilambangkeun ku hurup kahiji jeung hurup panungtung tina alfabét Ibrani.

Mimiti sajarah sato bumi, nalika panggeuing ngeunaan deukeutna pangadilan panalungtikan sumping dina waktu ahir taun 1798, dilambangkeun ku malaikat kahiji dina Wahyu opat welas. Warta malaikat kahiji dina Wahyu pasal opat welas ngandung masing-masing tina tilu léngkah,

nyaéta bebeneran, anu ngalambangkeun prosés ujian tilu-léngkah anu nyanghareupan éta generasi nalika malaikat kahiji sumping dina taun 1798.

Sarta kuring nempo malaikat séjén ngapung di tengah langit, mawa Injil anu langgeng pikeun diwawarkeun ka jalma-jalma anu nyicingan bumi, ka unggal bangsa, ka unggal suku, ka unggal basa, jeung ka unggal umat, saur-Na kalayan sora tarik, Sieun ka Allah, jeung pasrahkeun kamulyaan ka Mantenna; sabab geus sumping waktuna pangadilan-Na; jeung sembah ka Mantenna anu nyiptakeun langit, bumi, laut, jeung cinyusu-cinyusu cai. Wahyu 14:6, 7.

Sajarah panungtungan tina sato bumi, nalika panggeuing ngeunaan deukeutna pangadilan eksekutif sumping dina waktos ahir taun 1989, dilambangkeun ku tilu malaikat dina Wahyu pasal opat welas. Tilu malaikat dina Wahyu opat welas ngawakilan tilu léngkah, nyaéta bebeneran, sarta tilu malaikat ogé ngawakilan prosés pangujian tilu-léngkah anu nyanghareupan ka generasi anu hirup nalika malaikat katilu sumping dina taun 1989.

Tuluy kuring ningali malaikat séjén ngapung di tengah langit, nyekel Injil anu langgeng pikeun diwawarkeun ka maranéh anu cicing di bumi, ka unggal bangsa, kaom, basa, jeung umat, saurana tarik, “Sing sieun ka Allah, sarta pasihan kamulyaan ka Anjeunna; sabab geus datang waktuna pangadilan-Na; jeung sembahlah Anjeunna anu ngadamel langit, bumi, laut, jeung pancuran-pancuran cai.” Tuluy nuturkeun malaikat anu séjén, pokna, “Babilon geus rubuh, geus rubuh, kota gedé éta, sabab manehna geus ngajadikeun sakumna bangsa nginum anggur amarah tina cabulna.” Malaikat katilu nuturkeun maranéhna, saurana tarik, “Lamun aya jalma nyembah ka sato galak jeung gambarna, sarta narima tandana dina tarangna atawa dina leungeunna, jalma éta ogé bakal nginum anggur amarah Allah, anu dituang tanpa campuran kana cawan bebendu-Na; sarta manehna bakal disiksa ku seuneu jeung walirang di payuneun para malaikat suci, jeung di payuneun Anak Domba. Jeung haseup tina siksaan maranéhna naék salalanggengna; sarta maranéhna teu boga reureuh beurang peuting, nyaéta maranéhna anu nyembah ka sato galak jeung gambarna, jeung sing saha anu narima tanda tina ngaranna.” Ieu kasabaran umat-umat suci: ieu maranéhna anu ngajaga parentah-parentah Allah, jeung iman ka Yesus. Wahyu 14:6–12.

Kitab Daniel disusun dumasar kana amanat tilu malaikat. Struktur éta téh duanana mangrupa tilu léngkah tina kecap Ibrani pikeun “bebeneran”, sarta prosés pangujian tilu léngkah anu sasaluyu jeung éta; tapi prosés pangujian éta mekar dina garis sajarah sato galak bumi dina Wahyu pasal tilu welas (Amérika Serikat), kitu deui dina garis sajarah dua tanduk sato galak bumi éta (Republikanisme jeung Protestantisme). Sajarah Amérika Serikat, dimimitian taun 1798 sarta neras nepi ka hukum Minggu anu baris geura datang, nyaéta mangsa sajarah anu sarua jeung mangsa ayana garéja Advent Poé Katujuh. Ku kituna, kitab Daniel ogé ngamuat struktur anu ngagambarkeun sajarah Adventisme, dimimitian taun 1798 sarta neras nepi ka hukum Minggu anu baris geura datang. Ku ngalakukeun kitu, kitab Daniel nandaan sajarah-sajarah nubuat anu sarua sakumaha anu diwakilan dina kitab Wahyu, sarta ku cara kitu éta nyadiakeun saksi kahiji anu nyampurnakeun amanat saksi kadua. Kasampurnaan dua kitab éta kahontal ku fénoména nubuat anu sarua sakumaha anu aya dina hubungan antara Perjanjian Heubeul jeung Perjanjian Anyar.

“Sajarah hirup, pupusna, jeung hudangna deui Isa, sakumaha sajarah Anak Allah, moal bisa dibuktikeun sapinuhna tanpa bukti anu aya dina Perjanjian Heubeul. Kristus diungkabkeun dina Perjanjian Heubeul sarua écésna jeung dina Perjanjian Anyar. Nu hiji masaksian ngeunaan hiji Jurusalamet anu bakal sumping, ari nu séjén masaksian ngeunaan hiji Jurusalamet anu geus sumping nurutkeun cara anu geus diramalkeun ku para nabi. Supaya bisa ngahargaan rencana panebusan, Kitab Suci Perjanjian Heubeul kudu dipikaharti kalayan tuntas. Eta téh cahaya mulya tina mangsa katukang anu profétis anu nembongkeun hirup Kristus jeung ajaran-ajén Perjanjian Anyar kalayan kajelasan jeung kaéndahan. Mujijat-mujijat Isa mangrupikeun bukti ngeunaan kaallahan-Na; tapi bukti anu pangkuatna yén Anjeunna téh Panebus dunya kapanggih dina nubuat-nubuat Perjanjian Heubeul lamun dibandingkeun jeung sajarah Perjanjian Anyar. Isa ngadawuh ka urang Yahudi, ‘Talungtik Kitab-kitab Suci; sabab dina eta maraneh nyangka boga hirup langgeng, jeung eta téh anu mere kasaksian ngeunaan Kami.’ Dina waktu éta can aya kitab suci séjén iwal ti Perjanjian Heubeul; ku kituna parentah ti Jurusalamet téh écés.” Spirit of Prophecy, jilid 3, 211.

“sajarah hirup, pupus, jeung hudangna deui Isa,” nyindekkeun padamelan Kristus pikeun umat manusa, sarta mere kasaksian kana tilu léngkah éta, jeung tilu léngkah éta téh nya éta “bebeneran.” Kecap Ibrani pikeun “bebeneran” ngalambangkeun Isa, anu kahiji jeung panungtung, awal jeung ahir, sarta Alfa jeung Oméga, sarta kecap éta sorangan diwangun ku aksara kahiji jeung panungtung anu ngawakilan hal anu sarua, sabab salaku Alfa jeung Oméga, Isa ngagambarkeun ahirna hiji hal bareng jeung awalna hiji hal. Hirup, pupus, jeung hudangna deui Kristus téh bebeneran, sabab sajaba ti hal-hal séjén, éta dilambangkeun ku tilu léngkah, jeung léngkah kahiji jeung panungtung duanana “hirup,” sabab “hirup” jeung “hudangna deui” duanana téh “hirup.” Aksara tengah dina kecap Ibrani éta téh aksara katilu welas dina alfabét, jeung tilu welas téh lambang pemberontakan, sarta pupusna Kristus kajadian lantaran pemberontakan Iblis jeung anak-anak Adam, anu ngahiji dina pemberontakanana.

Pamahaman ngeunaan Wahyu Yesus Kristus dina kitab Wahyu dibuka segelna pas saméméh ditutupna mangsa kasempetan manusa, sarta hiji unsur utama tina bebeneran anu dibuka segelna dina waktu éta nyaéta yén Kristus téh “bebeneran,” Alfa jeung Omega, anu nempatkeun tandatangan-Na minangka Alfa jeung Omega kana bebeneran-bebeneran anu ku Anjeunna parantos ditetepkeun pikeun aya dina Firman-Na. Nalika Sister White nyerat, “The history of the life, death, and resurrection of Jesus, as that of the Son of God, cannot be fully demonstrated without the evidence contained in the Old Testament. Christ is revealed in the Old Testament as clearly as in the New,” anjeunna keur netepkeun, pikeun jalma-jalma anu bakal ningali, yén amanat tilu malaikat dina Wahyu pasal opat welas (anu ogé disusun dumasar kana tilu léngkah anu sarua, nyaéta “life, death and resurrection”), “cannot be fully demonstrated without the evidence contained” dina kitab Daniel.

Manéhna ogé keur nangtukeun yén kitab Daniel mere kasaksian ngeunaan hiji Babul anu “bakal datang”, sedengkeun kitab Wahyu mere kasaksian ngeunaan hiji Babul anu “geus datang” dina cara anu geus diramalkeun ku kitab Daniel. Leuwih ti éta, éta panerapan nangtukeun yén “pikeun ngahargaan” kitab Wahyu, kitab Daniel “kudu kaharti kalayan tuntas”, sabab “éta cahaya anu dimulyakeun” tina kitab Daniel “anu nembongkeun kahirupan Kristus jeung

pangajaran-pangajaran” kitab Wahyu “kalawan kajelasan jeung kaéndahan.”

Kecap anjeunna ogé tiasa kahartos minangka nandakeun yén “mujijat-mujijat Isa” anu digambarkeun dina kitab Wahyu téh “mangrupa bukti kaallahan-Na; nanging bukti-bukti anu pangkuatna yén Anjeunna teh Panebus dunya kapanggih” nalika nubuat-nubuat dina kitab Daniel “dibandingkeun jeung sajarah” dina kitab Wahyu. Salajengna, tiasa kawanoh yén nalika “Isa ngandika ka urang Yahudi, ‘Talungtik Kitab Suci; sabab di jerona maraneh nyangka boga hirup langgeng, jeung eta lah anu mere kasaksian ngeunaan Kami,’” yén pikeun urang Yahudi rohani dina mangsa ayeuna, kitab Daniel téh anu mere kasaksian ngeunaan Wahyu Isa Al Masih, sarta wahyu anu dibuka segelna pas saméméh panutupan mangsa pangadilan téh tempat kapanggihna hirup langgeng.

Kitab Daniel ngedalkeun bebeneran-bebeneran nubuat anu dihontal kana kasampurnaan dina kitab Wahyu. Susunanana dumasar kana tilu léngkah anu dilambangkeun ku kecap Ibrani pikeun “bebeneran”, ku kituna kitab éta sorangan ngawakilan hiji tés pikeun generasi nalika kanyataan-kanyataan ieu dibuka segelna sarta dinyatakeun. Isa Al-Masih sorangan, salaku Alfa jeung Omega, ditegeskeun sacara langsung dina kecap-kecap pangheulana pisan jeung dina pasal kahiji kitab Wahyu. Tulisan-tulisan ieu ogé parantos nunjukkeun yén Daniel pasal hiji miboga struktur nubuat jeung ciri-ciri anu sarua jeung amanat malaikat kahiji dina Wahyu pasal opat welas.

Pesen malaikat kahiji jeung Daniel pasal hiji, duanana nandakeun prosés pangujian tilu léngkah anu jadi ciri has Alpha jeung Omega. Ieu pasal dimimitian ku Babul sacara harfiah ngelehkeun Yuda sacara harfiah, sarta ieu kitab ngarah kana perang pamungkas antara Babul jeung Yuda anu diwakilan dina genep ayat panungtung Daniel pasalabelas. Dina ayat-ayat éta Babul rohani ditaklukkeun ku Yuda rohani, sakumaha Mikael ngadeg sarta mangsa kasempetan manusa ditutup. Ayat-ayat éta ngawakilan ahir sajarah nubuatan ngeunaan perang antara Babul jeung Yuda. Dina ayat-ayat éta, panyageurkeun tatu nu matak paéh téh digambarkeun.

Ayat-ayat anu ngajéntrékeun panyageuran tatu maot téh dimimitian ku ayat opat puluh tina Danielabelas, anu dibuka ku kecap-kecap, “Jeung dina waktu ahir.” “Waktu ahir” dina ayat éta ngawakilan taun 1798, nalika kapausan nampa tatu maotna. Saterusna ayat-ayat éta nyaritakeun kumaha tatu maot éta dipageurkeun, nalika kapausan nalukkeun, kahiji musuhna, raja kidul (Uni Soviét), kadua sekutuna, tanah anu mulya (Amérika Sarikat), jeung katilu korbanna, Mesir (Perserikatan Bangsa-Bangsa). Dina ayat opat puluh lima kapausan (raja kalér) nepi ka tungtungna, kalayan taya saurang ogé anu nulungan. Carita ngeunaan panyageuran tatu maot kapausan dina ayat-ayat éta dimimitian ku rubuhna kapausan dina taun 1798, sarta ditungtungan ku naékna anu pamungkas jeung rubuhna kapausan. Ayat-ayat anu aya di antara bubuka petikan éta jeung panutup petikan éta nandakeun pemberontakan anu aya di tengahna.

Kecap Ibrani pikeun “bebeneran” diwangun ku ngahijina hurup kahiji, hurup katilu welas, jeung hurup panungtung dina abjad Ibrani. Katilu welas téh angka anu ngalambangkeun pambrontakan, sarta sajarah anu aya antara nu kahiji jeung nu panungtung. Dina petikan panungtung nubuat dina kitab Daniel, perang anu sarua anu digambarkeun dina ayat-ayat pangheulana dina éta kitab ogé

digambarkeun deui. Ayat-ayat éta ngawanohkeun pasal kahiji, tempat urang manggihan prosés pangujian tilu léngkah anu mangrupa bebeneran. Tuluy dina petikan panungtung urang manggihan tilu léngkah anu sarua, sabab éta dimimitian ku ragragna kapausan anu kahiji sarta ditungtungan ku ragragna kapausan anu pamungkas, sedengkeun di tengahna kacakup pambrontakan dina poé-poé panungtungan.

Dina genep ayat panungtungan dina Daniel pasal sabelas éta, aya hiji saksi kadua ngeunaan kayaktian, sabab kakawasaan géografis kahiji anu diperlukeun ku kapapaan pikeun ditumpeskeun (raja kidul) mangrupa lambang kakawasaan naga, kitu deui anu panungtungan tina tilu kakawasaan géografis éta (Mesir). Panaklukan tilu léngkah anu diperlukeun supaya tatu maot téh cageur deui, dimimitian ku raja kidul anu mangrupa lambang kakawasaan naga, nyaéta ateisme, sarta kakawasaan panungtungan tina éta tilu, anu dilambangkeun ku Mesir, nyaéta lambang Alkitab anu utama pikeun ateisme anu patali jeung naga. Malah, kecap anu ditarjamahkeun jadi “kidul” dina ayat kaopat puluh tina éta petikan nyaéta “negeb,” anu sawatara kali ditarjamahkeun jadi Mesir. Éta tilu halangan miboga ciri kayaktian, sabab halangan kahiji téh nyaéta halangan panungtungan. Kakawasaan anu aya di tengah nyaéta tanah anu mulya (Amérika Sarikat). Amérika Sarikat nyaéta tempat pemberontakan hukum Minggu diwujudkeun, sarta lambang Amérika Sarikat dina mangsa mimiti na nyaéta tilu welas koloni.

Tanda tangan Alfa jeung Omega nyangkaruk di sakuliah kitab Daniel, sarta méré kasaksian yén, lamun di hijikeun jeung kitab Wahyu, éta netepkeun kaallahan Yesus Kristus. Dina harti Daniel pasal dua welas, jeung prosés pangujian tilu léngkah anu kajadian dina generasi waktu kitab éta dibuka segelna; nolak panyingkepan ngeunaan struktur kitab Daniel, hartina kaasup kana golongan jalma-jalma anu dicirian minangka nu jahat. Dina harti Wahyu pasal opat welas, nolak panyingkepan ngeunaan struktur kitab Daniel, hartina kaasup kana golongan jalma-jalma anu dicirian minangka anu nyembah ka sato galak jeung patungna.

Kitab Wahyu netelakeun yén pas saméméh mangsa kasempetan rahmat ditutup, Wahyu ngeunaan Yesus Kristus dibuka segelna, sarta Wahyu ngeunaan Yesus Kristus téh ngawengku dibukana segél tina struktur kitab Daniel.

“Diajen ku jalma ku tanggung jawab nagara jeung ku rusiah karajaan-karajaan anu ngawasa sacara universal, Daniel diajen ku Allah minangka utusan-Na, sarta dipaparin loba wahyu ngeunaan rusiah jaman-jaman anu bakal datang. Nubuat-nubuatna anu endah, sakumaha dicatet ku anjeunna dina pasal 7 nepi ka 12 tina kitab anu mawa ngaranna, henteu kahartos sapinuhna malah ku nabi éta sorangan; tapi saméméh karya hirupna réngsé, anjeunna dipaparin kapastian anu rahayu yén ‘dina ahir poé-poé’—dina mangsa panutup sajarah dunya ieu—anjeunna bakal diidinan deui pikeun nangtung dina bagéan jeung tempatna. Teu dipaparin ka anjeunna pikeun ngartos sakabéh anu geus diungkabkeun ku Allah ngeunaan tujuan ilahi. ‘Tutup kecap-kecap éta, jeung segel kitabna,’ anjeunna diparéntahkeun ngeunaan tulisan-tulisan nubuatna; ieu kudu disegel ‘nepi ka waktu ahir.’ ‘Jalan terus, Daniel,’ malaikat sakali deui maréntahkeun ka utusan satia Yéhuwa éta; ‘sabab kecap-kecapna geus ditutup jeung disegel nepi ka waktu ahir.... Tapi maneh jalan terus nepi ka ahir: sabab maneh bakal istirahat, jeung nangtung dina bagéan maneh dina ahir poé-poé.’ Daniel 12:4, 9, 13.

“Waktu urang beuki ngadeukeutan ahir sajarah dunya ieu, nubuatan-nubuatan anu kacatet ku Daniel nungtut perhatian husus ti urang, sabab éta patali jeung pisan jaman anu keur urang jalani ayeuna. Jeung éta kudu di hijikeun ajaran-ajaran tina kitab panungtungan dina Kitab Suci Perjangjian Anyar. Sétan geus mingpin loba jalma pikeun percaya yén bagian-bagian nubuatan dina tulisan Daniel jeung Yohanes, anu narima wahyu, teu bisa kaharti. Tapi jangji éta écés yén berkah anu husus bakal ngiringan ulikan kana nubuatan-nubuatan ieu. ‘Anu wijaksana bakal ngarti’ (ayat 10), kitu anu diucapkeun ngeunaan titingalian Daniel anu bakal dibuka segelna dina poé-poé panungtungan; sarta ngeunaan wahyu anu dipasihkeun ku Kristus ka palayan-Na, Yohanes, pikeun pituduh umat Allah sapanjang abad-abad, jangjina kieu, ‘Bagja jalma anu maca, jeung jalma-jalma anu ngadéngékeun kecap-kecap tina ieu nubuatan, sarta anu ngajaga hal-hal anu dituliskeun di jerona.’ Wahyu 1:3.” Prophets and Kings, 547.

Ngawangkong dina kala mangsa nu bakal datang ngeunaan jamanna, Sister White nyarios, “sakumaha urang ngadeukeutan panutupan sajarah dunya ieu”, “anu wijaksana bakal ngartos,” yén “nubuat-nubuat anu kacatet ku Daniel nungtut perhatian husus ti urang, sabab éta patali jeung pisan kana mangsa anu keur urang hirup ayeuna.” “Loba wahyu ngeunaan rahasia-rahasia zaman nu bakal datang. Nubuat-nubuatna anu endah, sakumaha kacatet ku anjeunna dina pasal tujuh nepi ka dua belas dina kitab anu ngagem ngaranna,” “bakal dibuka segelna dina poé-poé panungtungan.”

Nalika kitab Daniel dibuka segelna, éta ngahasilkeun hiji prosés panyucian tilu léngkah, anu nguji generasi anu hirup dina mangsa Singa ti kaom Yuda maparin kitab Daniel ka umat-Na. Dina Wahyu sapuluh, Sister White ngabejaan ka urang yén malaikat anu turun téh “teu kirang hiji pribadi ti Yesus Kristus.” Dina Wahyu sapuluh, malaikat éta nyepeng hiji kitab leutik anu kabuka dina panangan-Na, anu ku Yohanes diparéntahkeun pikeun dicokot jeung didahar. Éta kitab dibuka segelna ku Singa ti kaom Yuda, anu teu kirang hiji pribadi ti Yesus Kristus, ku kituna kitab anu ku Yohanes diparéntahkeun pikeun didahar téh nyaéta kitab leutik Daniel.

“Nu ti kaom ti ka Ruben ni Juda a nanglukatan iti libro ken nangited ken Juan iti pannakaiparangarang ti adda koma kadagitoy maudi nga aldaw.

“Daniél nangtung dina bagianna pikeun nyaksian kasaksianana anu geus disegel nepi ka mangsa ahir, nalika pesen malaikat kahiji kudu diproklamasikeun ka dunya urang. Ieu perkara-perkara téh kacida pentingna anu taya watesna dina poé-poé panungtung ieu; tapi sanajan ‘loba anu bakal dimurnikeun, dijadikeun bodas, jeung diuji,’ ‘jalma-jalma jahat bakal terus ngalakukeun kajahatan: sarta teu saurang ogé ti antara anu jahat bakal ngarti.’ Sakitu benerna ieu! Dosa téh palanggaran kana hukum Allah; jeung jalma-jalma anu henteu daék narima caang ngeunaan hukum Allah moal ngarti kana pangumuman pesen malaikat kahiji, kadua, jeung katilu. Kitab Daniél dibuka segelna dina wahyu ka Yohanes, sarta mawa urang maju ka adegan-adegan panungtung dina sajarah bumi ieu.

“Naha dulur-dulur urang rék nginget yén urang keur hirup di tengah bahaya-bahaya poé-poé panungtung? Bacakeun Wahyu patalina jeung Daniel. Ajarkeun ieu hal-hal.” Testimonies to Ministers, 115.

Nolak wahyu ngeunaan struktur kitab Daniel, anu ayeuna keur dibuka segelna, hartina kaasup kana golongan jalma-jalma anu diidentifikasi minangka jalma-jalma jahat. Genep pasal kahiji dina Daniel netepkeun struktur nuju anu ngagambarkeun sajarah nuju Adventisme, sato galak bumi, tujuh puluh taun simbolis dina Yesaya pasal dua puluh tilu, dua tanduk Protestantisme jeung Republikanisme, sajarah nuju tina amanat malaikat kahiji jeung kadua, jeung sajarah amanat tilu malaikat. Genep pasal panungtung dina Daniel ngaidéntifikasi amanat-amanat nuju anu dibuka segelna dina awal jeung ahir sadaya sajarah anu geus disebutkeun saméméhna.

Bab hiji tina Daniel nyaéta sajarah gerakan malaikat kahiji, dina awal sajarah sato galak bumi. Bab hiji nepi ka tilu nyaéta sajarah gerakan malaikat katilu, dina panungtungan sajarah sato galak bumi. Bab opat kudu disaluyukeun jeung bab hiji, minangka awal, sarta bab lima jeung genep kudu disaluyukeun jeung bab hiji nepi ka tilu, minangka panungtungan. Paningkatan pangaweruh anu digambarkeun dina bab tujuh, dalapan, jeung salapan kudu disaluyukeun jeung bab hiji minangka sajarah awal. Paningkatan pangaweruh anu digambarkeun dina bab sapuluh, sabelas, jeung dua belas kudu disaluyukeun jeung bab hiji nepi ka tilu minangka sajarah panungtungan.

Satungtung demi satungtung, ieu panerapan ngaidéntifikasi sajarah awal sato galak bumi minangka bab hiji, opat, tujuh, dalapan, jeung salapan. Panerapan ieu ogé ngaidéntifikasi sajarah ahir sato galak bumi minangka bab hiji nepi ka tilu, bab lima, genep, jeung sapuluh nepi ka dua belas. Ku kituna, kitab Daniel ditepikeun minangka boh awal boh ahirna sato galak bumi.

Mimiti sato bumi tuluy bisa diidentifikasi minangka Daniel pasal hiji, sabab pasal opat kudu ditumpangtindihkeun kana pasal hiji (garis luhureun garis). Pasal tujuh, dalapan, jeung salapan ogé kudu ditumpangtindihkeun kana pasal hiji. Ku kituna, mimiti sajarah sato bumi dilambangkeun ku Daniel pasal hiji.

Kitu deui, kitu ogé ngeunaan tungtungna sato galak bumi. Tungtung sajarah sato galak bumi dilambangkeun ku pasal hiji nepi ka tilu, sarta pasal lima, genep, sapuluh, sabelas, jeung dua belas dimaksudkeun pikeun ngaliwatan luhureun tilu pasal kahiji (garis kana garis); ku kituna, tungtung sajarah sato galak bumi dilambangkeun ku tilu pasal kahiji dina Daniel.

Bab hiji ngagambarkeun awal, tuluy bab hiji nepi ka tilu ngagambarkeun ahir; sarta susunan hiji tuluy tilu éta nétélakeun yén struktur nuju dina kitab Daniel téh sarua jeung struktur nuju ngeunaan tilu malaikat dina Wahyu opat belas. Di dinya, sakumaha dina Daniel, malaikat kahiji ngagambarkeun hiji sajarah anu misah, tapi ogé mangrupa sapertilu tina sajarah tilu malaikat éta. Dina waktu nu sarua, sakumaha pangakuan ieu nangtukeun jeung nekenkeun gabungan tilu jeung hiji, éta ogé mangrupa struktur tina kecap Ibrani “bebeneran,” anu ngagambarkeun lain ngan Kristus jeung kakawasaan ciptaan Allah, tapi ogé hiji prosés pangudag tilu léngkah jeung panyucian, anu digambarkeun boh dina Daniel bab hiji, tuluy deui dina Daniel bab hiji nepi ka tilu.

Isa, anu téh kayaktian, ogé nyaéta Nu Mimiti jeung Nu Panungtung, sarta dina éta hal sajarah gerakan malaikat kahiji kaulang nepi ka unggal jéntréna dina sajarah tilu malaikat, ku kituna sacara nuju bisa ditarima pikeun nempatkeun tilu pasal kahiji kitab Daniel luhureun Daniel pasal hiji, sabab awal salawasna ngagambarkeun ahir. Ku kituna kitab Daniel lajeng jadi “kitab leutik” anu aya dina panangan éta malaikat, sabab “kitab leutik” Daniel téh bisa diwakilan sapinuhna dina

Daniel pasal hiji.

Urang bakal nuluykeun ulikan urang ngeunaan kitab Daniel dina tulisan salajengna.

“Di antara jalma-jalma anu dipilari ku para pajabat anu keur nyiapkeun ngalaksanakeun katangtuan dina parentah karajaan, aya Daniel jeung babaturanana. Nalika dibéjaan yén nurutkeun parentah éta maranéhna ogé kudu dipaéhan, ‘kalawan piwuruk jeung hikmah’ Daniel naros ka Arioch, kapten pangawal raja, ‘Naha parentah ti raja téh kacida gancangna kitu?’ Arioch nyaritakeun ka anjeunna hal kabingungan raja ku impianana anu luar biasa, jeung kumaha anjeunna geus gagal meunang pitulung ti jalma-jalma anu nepi ka harita pangpinuhna dipercaya ku anjeunna. Sanggeus ngadéngé ieu, Daniel, bari nyangking nyawana dina panangan sorangan, wani asup ka payuneun raja sarta nyuhunkeun sangkan dipaparin waktu, supaya anjeunna tiasa nyuhunkeun ka Allahna pikeun ngébréhkeun ka anjeunna éta impian jeung tafsirna.

Pikeun pamundut ieu, éta raja maparin idin. “Tuluy Daniel mulih ka imahna, sarta ngabéjaan éta perkara ka Hananya, Misael, jeung Azarya, para sobatna.” Maranéhna babarengan néangan hikmat ti Sumber cahaya jeung pangaweruh. Iman maranéhna kuat ku kasadaran yén Allah parantos nempatkeun maranéhna di tempat éta, yén maranéhna keur ngalaksanakeun pagawean-Na sarta nyumponan tuntutan kawajiban. Dina mangsa kabingungan jeung bahaya, maranéhna salawasna ngadeuheus ka Anjeunna pikeun pituduh jeung panangtayungan, sarta Anjeunna parantos ngabuktikeun diri-Na minangka pitulung anu salawasna aya. Ayeuna, kalayan kaduhung hate, maranéhna pasrahkeun deui dirina ka Hakim saalam dunya, bari nyuhunkeun supaya Anjeunna maparin kasalametan ka maranéhna dina mangsa pangabutuh anu husus ieu. Jeung maranéhna henteu nyuhunkeun kalawan sia-sia. Allah anu parantos ku maranéhna diajenan, ayeuna ngagungkeun maranéhna. Roh PANGERAN maparin karahayuan ka maranéhna, sarta ka Daniel, “dina hiji tetenjoan peuting,” ditétélakeun impian éta raja jeung hartina.

Léngkah kahiji Daniel nyaéta muji sukur ka Allah ku sabab wahyu anu geus dipaparinkeun ka anjeunna. “Mugia asmana Allah dipaparin berkah salalanggengna,” saur anjeunna; “sabab hikmat jeung kakawasaan téh kagungan-Na: sarta Mantenna ngaganti mangsa jeung usum: Mantenna ngaleungitkeun raja-raja, jeung ngadegkeun raja-raja: Mantenna maparin hikmat ka anu wijaksana, jeung pangaweruh ka jalma anu ngarti kana pamahaman: Mantenna ngungkabkeun perkara-perkara anu jero jeung anu rahasia: Mantenna terang kana naon anu aya dina poek, sarta cahaya cicing jeung Mantenna. Ka Anjeun, nun Allah karuhun-karuhun abdi, abdi ngahaturkeun nuhun, sarta muji ka Anjeun, anu parantos maparin ka abdi hikmat jeung kakawasaan, sarta ayeuna parantos ngabéjaan ka abdi naon anu ku kami dipénta ka Anjeun: sabab ayeuna Anjeun parantos ngabéjaan ka kami perkara raja éta.” Prophets and Kings, 493, 494.